JAKÝ DEN SVÉHO ŽIVOTA BYSTE CHTĚLI PROŽÍT ZNOVU?

JIŘÍ KRATOCHVIL
spisovatel
Dvaaosmdesátiletý romanopisec chce letos napsat svou poslední velkou knihu.

Den prvního honoráře

Byl by to den, kdy mě v šesté třídě strašlivě zmlátil (za školou, na Špilberku) můj spolužák Honza Březina (!), protože jsem se svou povídkou o atentátu na Abrahama Lincolna uspěl u naší krásné paní učitelky, zatímco on neuspěl. Později jsem pochopil, že ten veliký výprask byl vlastně můj první honorář. (Jen do závorky dodávám, že naopak na gymplu jsem u profesora češtiny neuspěl: známkoval mé slohovky čtverkou a kvůli slohovkám mi hrozila na maturitním vysvědčení trojka. Škoda že se profesor Šálek nedožil našich dnů: jak ten by si rozuměl s literárním teoretikem, profesorem Trávníčkem!)

JANA KOUBKOVÁ
jazzová zpěvačka
Nestorka českého jazzu, ročník 1944, založila počátkem osmdesátých let Vokalízu.

Babí léto ’83

Jedním z mých nejšťastnějších dnů byla středa 28. září roku 1983, kdy jsem si mohla konečně zazpívat v totálně vyprodaném velkém sále pražské Lucerny spolu s Jazz Q Martina Kratochvíla – to byla emoce jak hrom! Vzpomínám, že na stejném pódiu vystoupili třeba taky Roman Dragoun, Jablkoň, Nerez, mladičký Janek Ledecký, Petar Introvič, Ondřej Hejma – a to nemluvím o dalších dvou nabitých dnech. Celé se to povedlo hlavně díky mému nápadu vytvořit festival pro jazzové, bluesové a rockové zpěváky, který jsem dostala už roku 1981. Přála jsem si, aby i tyto žánry měly svoji velkou přehlídku – a vznikla Vokalíza.

Bylo to v létě ’62

Chtěla bych být ještě jednou sedmiletá a poprvé se svým tatínkem přeplavat půl kilometru širokou přehradu Orlík na Svatou Annu a zase zpátky. Moje babička tehdy pádlovala vedle nás na loďce a byla na mrtvici; pořád jen volala „Ježišikriste!“ a „Kristeježiši!“ nebo: „Vždyť ta holka se sotva naučila plavat!!!“ A táta, který plaval vedle mě, na ni z vody volal: „Matko, uklidněte se, nebo vás klepne pepka – a co my tady s váma?“ Takže celý tenhle letní den bych ráda prožila znovu, protože od té doby jsem se už nikdy v žádné vodě, dokonce ani v moři, nebála. Ten pocit vítězství sama nad sebou byl tenkrát nádherný...

SIMONA STAŠOVÁ
herečka
Šestašedesátiletá dcera Jiřiny Bohdalové a seizmologa Břetislava Staše.

Den svého narození

Od něj se totiž jako od nezbytné podmínky odvíjejí všechny další dny, jež bych chtěl znovu prožít: přistání na Měsíci, pád komunismu, odchod sovětských vojsk, setkání s Karlem Popperem či královnou Alžbětou a hlavně dny narození našich čtyř dětí a jedenácti vnoučat. Na stará kolena jsem vděčný za každé setkání s milými bytostmi, které se mi daří prožívat vždy znovu nejen v anketě. Kýženost takových dní je někdy podmíněna událostmi neblahými: aby okupanti odtáhli, museli přijít. Aby komunismus padl, musel být nastolen. A aby si někdo vážil svého bytí, musel nejdřív nebýt a musí mu hrozit, že zase nebude.

CYRIL HÖSCHL
psychiatr
Dvaasedmdesátiletý popularizátor vědy a vysokoškolský pedagog.

S pozdravením
Cyril Höschl